

ENCOMIUM EDUARDI IUNIORIS

Posted on April 1, 2024 by Thomas de Whyte

Carmen in laudem Eduardi cum mense Novembri 1272 regnaret.

(MS. Cotton. *Vespas.* B. XIII. fol. 130 vo; Saeculum 13).

Eaduardi regis Anglorum me pepulere
Florida gesta loqui, pudor est famosa tacere.
Hic tener ætate dum vixerat in juvenili,
Conflictus plures superavit corde virili.
Belliger ut pardus, fragrans dulcedine nardus,
Dum viget Eaduardus, rutilat novus ecce Ricardus.
Sic gemino flore Britones titulantur honore,
Bella per Eaduardi similis et probitate Ricardi.
Belligeri juvenis laudabat Gallia mores;
Ampla manus dantis meritos congessit honores.
Invida gens cupiens meritas extinguere laudes,
Excogitando novas coëpit contexere fraudes:
Anglorum procures legem fingendo novellam,
Ubere de regno terram fecere misellam.
Rex pater et patruus cum bina prole reguntur
Per sibi subjectos, ex quo mala multa sequuntur.
Degener Anglorum gens, quæ servire solebat,
Ordine mutato regem cum prole regebat.
Conjurat populus fruiturus lege novella;
Fædere mox rupto consurgunt horrida bella.
Dum Leycestrensem comitem sibi plebs sociavit,
Intestina sibi dispendia concumulavit.
In regem proprium gens irruit impia, natum
Cum patre et patruo captivat, mox dominatum
Consequitur, gaudent victores, corda tumescunt.
Effugit Eaduardus, statim nova prælia crescunt.
Convocat auxilium, solidantur fædera, crevit

Turma ducis, delusa cohors sua crimina flevit.
Concurrunt partes, quatiuntur tela, vigore
Militis Eaduardi madidantur rura cruore.
Occidit ense Comes, proceres mucrone necantur;
Sic vincunt victi, victores exsuperantur.
Regno pene suo spoliatus seditione,
Victrices turmas miro superavit agone.
Ad regimen regni patrem stirps clara revexit,
Nequiter ablatum quod longo tempore rexit.
Plebs devicta fremit, iterumque potentibus unit
Turmas belligeras, dape, telis, oppida munit.
Insula per proceres vastatur mox Eliensis.
Urbs regni nostri capitanea Londoniensis
Per quosdam capitur, quatitur certamine diro;
Sed debellantur hæc omnia robore miro.
Pax optata redit, conduntur tela, nitescunt
Nubila quæ fuerant, Anglorum gaudia crescunt.
Impiger Eaduardus devitans otia, signum
Mox crucis assumpsit, cupiens exsolvere dignum
Obsequium Christo, qui se liberavit ab isto
Turbine bellorum; sequitur pia turba virorum.
Francorum regis germanus rex Siculorum
Innumeros populos ad regnum Tuniciorum
Duxerat, ut vetitum potuit rehabere tributum,
Agminibus cunctis dicens iter hoc fore tutum
In terram sanctam; cruce plebs signata dolebat,
Dum sua vota male jam commutata videbat.
Eaduardus sequitur credens bellare potenter
Cum Sarracenis; gentilis rex sapienter
Prælia devitans, solvit quodcunque petebat.
Rex Lodowicus obit cum prima prole, dolebat
Gallia, rex Karolus remeat, turmasque reduxit,
Anglos cum Siculis, Britonum plebs anxia luxit.
Vota crucis Christi Siculorum rex male frangit,
Et sua delusus populus discrimina plangit.
Applicat in portu Trapennæ, mox borialis

Turbo quatit puppes, populus perit innumeralis,
Mergitur æs totum, salvatur et Anglica classis
Munere divino, quod non periit valor assis.
Rex prodire negat, renuens sua solvere vota.
Dux pius Anglorum similis et sua concio tota
Puppes ascendit, mare transmeat, ad loca tendit
Gentibus obsessa, longævo turbine pressa.
Accon respirat de tanto milite gaudens,
Atque sepulta diu psallit nova cantica plaudens.
Soldanus fremuit, procerem cogitando necare,
Quem per carnificem dirum fecit jugulare.
Hic assessinus Veteris de Monte ferebat
Nuncia conficta, quæ falso conficiebat;
Ingreditur thalamos præludens hostia, cultro
Vulnera vulneribus impressit; strenuus ultro
Restitit Eaduuardus, tortorem robore stravit,
Quem telo proprio condigna morte necavit.
Et quia condignum Christus famulum sibi novit,
Illius plagas sacro medicamine fovit.

Expliciunt versus secundum Thomam de Wyta compositi de domino Eadwardo Angliæ rege illustrissimo.

Featured: *Edward I*, ca. 1272-1307; Sedilia at Westminster Abbey, erected during the reign of Edward I.
